Ч. 148 (942). Львів, четвер 4. липня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

У правильне русло.

З Київа наспівають щораз-то відраднійші вісти. Тихо і беззголосно ведуть ся там під сю пору переговори, приготовлюють ся події, яких метою є справити українське державне житє у правильне русло. При кермі української держави мають станути самі Українці. Того вимагає конечний, природний хід справ. Розуміє се гетьман, розуміють се українські партії, зрозуміли се й Німці.

Справу сю прискорив поворот посла Мума з Берліна. Українські круги уважають сего відпоручника німецького правительства прихильником спільної роботи виключно з українськими партіями. Вистане пригадати собі становище посла Мума супроти цвітневого перевороту. Виявилось тоді, що й він був заскочений подіями, які приготовлялись і доконувались під оком і при допомозі німецьких ґенералів.

Та німецькі обчисленя в дечім завели. Досьвіди зібрані на українських селах, трівога з огляду на наближаючі ся жнива і богато дечого иншого склало ся на те, що треба було послови Мумови і ґен. Ґренерови поїхати в Берлін...

А по його повороті — так бодай пишеть ся і говорить ся в Київі — зачали ся заходи, щоби на Україні створити правдиве українське правительство, бо загальний настрій велить поки пора орґанізувати національну власть. І ось ведуть ся в тій цїли переговори. Ходять чутки, що в склад нового кабінету Маркевича війдуть: Кочубей, Дорошенко, Рогоза, Сидоренко, Василенко, Шелухін, Ржепецький, Соколовський. Відпадають непопулярні Лизогуб, Колокольцев і Гутник. Склад нового кабінету має бути щиро український.

Так отже питане утвореня нового правительства Української Держави є на добрій дорозї. В справі оконечного створеня кабінету велике слово мати-муть самі українські партії.

„Українські діячі — сказав онодї М. Міхновський в розмові зі співробітником одеського дневника — повинні негайно приняти запрошене і увійти в склад кабінету. Конечне, щоби Українці мали в кабінеті більшість, значить 6—7 місць. Вони повинні взяти в свої руки найважнійші портфелї — міністерства внутрішних справ, освіти, війни, справедливости, торговлї і фінансів. Само собою розуміеть ся, що портфель мініст-ва закордонних справ повинен остати в руках Українця. На се становище належалоби покликати людину з дипльоматичним досьвідом, а Д. Дорошенко мігби з більшим успіхом заняти місце міністра народної освіти".

Крім справи твореня національного правительства є богато инших подій і заходів з боку гетьманської власти, які свідчать про стихійний зріст нашої ідеї, чого вислїдом є великі успіхи українізації у всіх областях житя. А се діло не легке. Тристалїтня неволя українського народу під московським ярмом зробила своє; вижолобила чималі борозди в житю народа, завдала чимало ран нашому орґанізмови. І ті рани треба вигоїти, борозди зарівнятя.

Дійсні події вказують, що гетьманське правительство при своїм теперішнім складі мусїло числитись з українською струєю і дало чимало починів для дїла українізації. Гетьманське правительство взяло під свою опіку українізацію шкіл (курси українознавства, курси для учителів, удержавлене київського народного університету, унів. в Камянци Под.) заопікувалось щиро українським мистецтвом (матеріяльна допомога трьом українським театрам в Київі), занялось українською наукою (Академія наук), поробило заходи для введеня українського урядованя на зелїзницях, в судах і т. и.

Що все те не діеть ся як за дотиком чудотворної палички Мойсея, а йде дорогою постепенности й систематичного відбудованя, а то инодї і будованя на ново, се вислїд тристалїтної неволї, у якій томила ся українська душа, українське слово і українська думка.

Та все те, що діеть ся на Україні, дає нам повне право надіятись і вірити, що по днях бурі, хитаня, по днях піднебесних зривів і болїсних упадків — житє України вливаеть ся в природне, правильне русло — і попливе ним далї до тихої пристани щастя і добра довгою неволею томленого народу.

Сумерк большевицьких богів.

(С) Богато познак вказує на те, що пановане Троцьких-Ленїних наближаеть ся до кінця. І в межах совітської републики, ще більше по за її межами коять ся події, — що правда старанно поки-що осланювані тайною — та всі вони не ворожать добра ні довгого віку большевицькому пануваню. Як онодї доніє нам наш київський кореспондент, приїхали з Росії в Київ провідники кадетів Мілюков і Родз[illegible] і Трепов [illegible] як ходять чутки — всі вони працюють над утворенем нового правительства для Москви. Перебуває у Київі і численна депутація Корнїлівців, якої побут вяжуть теж зі справою ратованя Росії з під власти большевицьких комісарів. — Факт, що все те діеть ся в Київі, кидає світло на саму справу. Ті всі заходи Росіан не відбувають ся певно без відома Німців.

Що авторітет і власть большевиків дійсно хитаєть ся, провірюєть ся і з другого боку. Телеґрами з Льондону доносять, що положене совітського правительства стає постійно гірше. Робітничі круги переходять в табори большевицьких противників. Московські робітники винесли рішене, в якім домагають ся безпроволочної димісії правительства і скликаня установчих зборів. Скрізь анархія. Сільське населене обіцює не дати большевикам збіжа. В Москві і Петроградї росте голод. Східні частини краю відпадають від большевиків.

А большевицьке правительство дає ось яку відповідь. Після депеш, наспівших з Петрограду, веліли комісарі увязнити всіх членів центрального комітету кадетської партії і цілий ряд визначних російських полїтиків.

О скільки ті події вяжуть ся зі собою і до чого вони доведуть — виявить недалека будучність.

Яким шляхом воно піде, які прийме форми, все те нині закрите тойною; одно є певне, що над престолами большевицьких богів „щось у хмарі гуде..."

Перед скликанєм парляменту.

Віденъ, 2. червня. Положене парляментарне без змін. Президент міністрів запросив цїлий ряд провідників опозицийних партій на конференції. Також президент палати послів др. Ґрос буде конферувати в найблизших днях з парляментарними провідниками в справі скликаня конференції клюбових старшин. Ріжні парляментарні партії приготовують ся до клюбових засїдань. Ходить чутка, що вшехполяки і польські соц. демократи, які виступили були свого часу з польського кола, мають назад з ним получити ся. Віденські часописи доносять, що намісник Галичини ґр. Гуйн підняв ся ролї посередника між Поляками і правительством. В парляментарних кругах викликала велику сензацію відозва париського дневника „Temps" звернена до галицьких Поляків. В відозві сій взиває ся Поляків, щоби голосували проти буджету і причинили ся в сей спосіб до розвязаня австрійської полати послів.

Між иншим сказано там так: Най галицькі Поляки знають про се, що коаліція глядить на них. Ми оцінили їх значіне і оцінимо також їх відвічальність.

На запит німецьких послів, як розуміти сей зазив коаліції до польських послів і як сї посли поступлять, відповідають польські посли, що вони поступлять так, як їм подобаєсь. Візване „Temps" до Поляків уважають в Відни як один зі способів політичної офензиви коаліції проти осередних держав.

Адміністрація нашої часописї находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Господарський союз Австро-Угорщини з Німечиною.

В Німецькій головній кватирі цісарі Карло і Вільгельм заявили торжественно запевнене, що вони удержать теперішний союз у вірности, а надто скріплять його і поглублять в політичній, військовій і господарській области.

3. липня с. р. розпічнуть ся в Зальцбургу переговори між представниками Австро-Угорщини і Німечини в справі устроєня сего заповідженого господарського союза. Про сей союз говорилось на берлінській конференції між гр. Бурияном і Гертлінґом. Після того фахові референти обох сторін обмірковували подробиці союза і обопільно погодили ся в деяких справах. Минувшої суботи відбула ся у Відни спільна міністеріяльна нарада угорських і австрійських міністрів. На сій конференції принято головні засади, яких будуть придержуватись австрійські і угорські представники підчас зальцбурських переговорів. На суботнішній спільній міністеріяльній нараді прийшло до згоди майже на всї важні подробиці, які будеть розбирати ся в Зальцбурґу і зачеркнено австро-угорським заступникам границі, поза які не вільно їм буде перейти в переговорах з Німечиною.

Провід у зальцбурських переговорах має вести секційний шеф міністерства заграничних справ д-р Ґустав Ґрац. З огляду на незвичайно ускладнені справи і обширний матеріял, зальцбурські переговори мають потревати кілька недїль.

Зальбурські переговори в справі поширеня і поглиблення господарського союза між Австро-Угорщиною і Німечиною є красугольним каменем будучих відносин між обома державами. Після усталеня господарських підвалин союза прийде черга на політичні і військові взаємини між Австро-Угорщиною і Німечиною.

В Німечині переважає погляд, щоби між обома державами завести цілковиту господарську єдність у внутрі і на вні. Між обома державами знесено би передовсїм мито на всї товари, а зглядом третих держав виступав би Австро-Угорсько-Німецький союз як одноцільне державне тіло. В Австрії, а передовсїм на Угорщині уважають таке вирішене союза неможливим до принятя, бо тодї Австро-Угорщина в виду господарської висшости Німечини утратилаби свою господарську незалежність. Знову з другої сторони давні торговельні договори між Австро-Угорщиною а Німечиною являють ся невистарчаючими. Вже тепер на підставі обьміни думок між Австрією і Німечиною рішено завести між обома державами одноцільність в справі спільного плянового використаня і обороту збіжем аж до нових жнив.

Така одноцільність господарських справ після докінченя оружної війни і розпочатя господарської війни з державами антанти виявить ся ще більше потрібна. Господарську одноцільність переводять обі держави вже і тепер в Сербії, Румунії і на Україні — а також в Росії. Так отже у внутрі і на вні, силою самих подій іде до господарської злуки обох держав. Правдоподібно до цілковитої господарської злуки на зальцбурських переговорах не дійде, але обі сї держави запевнять собі взаїмно найбільші господарські удогіднення; у формі договору запевнить ся більше зближене до Німечини.

Зальцбурські переговори мати-муть безсумнївно переможне значіне не лише на дальший розвиток господарського житя Австрії і Німечини, але також вони будуть мати вплив на розвиток світової господарки взагалі. Ми пильно слїдити-мемо за сими переговорами, бо в них заінтересована є Галичина, а що більше також Україна.

Одноцільність обороту збіжем Австрії з Німечиною.

Віденьь, 2 липня. Позаяк теперішне апровізаційне положене вело до неможливих для розвязки трудностий, то цісар Карло справив до цісаря Вільгельма письмо, яке було передане кн. Еґоном Фірстенберґом. На основі сього письма і вказівок, поданих німецьким цісарем, відбули ся в головній кватирі і на міродатних місцях обговореня, в яких брали участь: угорський міністер виживленя кн. Людвик Віндішґрец і заступник ц. і к. висшої команди. Завдяки ініціятиві обох цісарів розпочаті переговори привели до повного порозуміня відносно спільного плянового використаня припасів збіжа аж до нових жнив.

З України.

Друга сесія всеукраїнського церковного собору.

Київські часописи приносять цікаві дані про перебіг другої сесії всеукраїнського церковного собору з 26 і 27 червня:

Позаяк президія собору відмовила ся вести далї провід, відбуло ся голосоване на вибір голови. Вибраний 199 проти 128 голосів митрополит Антоній. Опісля відбуло ся провірене повновластий у присутних членів, та прочитано з черги заяву 124 членів собору, у якій вони відкликують ся до президії собору — з просьбою знова заняти своє місце, позаяк се дуже припинить праці собора і пошкодить інтересам української православної церкви.

Сю позачергову заяву поставлено без проволоки на поіменне голосоване, якого вислїдом було: проти заяви 124 а за нею 178 голосів.

Присутний на засіданю о. Н. Шараєвський, котрий саме прибув з Москви, зауважив, що патріярх в ніякім разї не згодить ся на автокефалїю, за сеж проти автономії, в яких би межах не установив її собор, не має нічого.

Другого дня засідань, 27 червня епископ Пимен оголошує постанову соборної ради, після якої з уваги, що сесія протягнеть ся не довго і необхідно скорійше приступити до ділової праці, президія згоджуеть ся виконувати далї свої обовязки.

Після пригадки учасникам, про хід праць в комісії урядовій, шкільній, і допомоги духовництву, секретар собору відчитує замітний лист від голови мирової делеґації, Шелухина:

„Волею Божою Україна визволилась од московського ярма у всїх його формах і стала самостійною державою. Цілком зрозуміло, що ніяка російська влада не може мати ніяких-би то там не було прав бути владою на Україні, бо се цілком суперечило-б вимогам державного і міжнародного права. Російський Синод, колиб він був і коли він в якій би там не було формі, є в Росії, не мав би і не може мати над українською Церквою і над укр. духовництвом ніякої влади, бо то інституція російської влади з російськими підвладними і рос. урядовцями. Так само не може мати влади і та особа, яка стала на мі-

Калейдоскоп з України.

(Далї).

„І те, що недовірчивість до ґенералів і кар'єристів була і буде скрізь, але вона повинна бути! Бо тут своїх кар'єристів аж за багато. Отож нехай їдуть і не боять ся дорожнечі. Бо тут і зарібки відповідні до дорожнечі.“

— „Ага. Представте менї чисельно пропорцію сил між тутешніми укр. партіями.“

— „Се дуже трудно, бо та пропорція вічно зміняеть ся, як у кождій живій суспільности. А ще в такий час, як тепер. Але тепер, в даний момент, та пропорція чисельних сил може менше більше виглядати так. Коли числом 100 означимо всї політичні сили українства, то на есерів припадати-ме коло 70 прц., на есдеків коло 15 прц., на есефів коло 6 прц., на самостійників коло 4 прц., решта на менші ґрупи. Зрештою шанси самостійників і есефів ідуть тепер сильно вгору і на їх користь зміняеть ся відношене сил.“

— „Але сї числа властиво нічого певного вам не дадуть. Бо тут відносини міжпартійні такі ще плинні, а політичний вплив поодиноких партій такий неуреґульований, як ріки в східній Галичині. Для прикладу наведу вам такий випадок: В Одесї (в самім місті, де селян зовсїм нема) дістає така визначно на мужицтві оперта партія як „есери“ — 90 прц. голосів при виборах! В два місяці опісля дістають уже „есдеки“ 30 прц. голосів. І робіть ви на тїй основі якісь політичні висновки!“

— „Може вам вияснять що отсї числа: до Українських установчих Зборів маємо вісти про переведене виборів у 5 ґуберніях; вибрано 172 депутатів, з того 115 есерів, 1 есдека, 1 рос. есера, 1 есефа і т. д., а ні одного самостійника! Тимчасом фактично самостійники ростуть у силу: се чути на кождім кроці. А при виборах до городської думи в Київі вийшло на спільній лїсті (т. зв. другій): 15 с.-д., 9 с.-р., 1 с.-ф. Радість була велика, бо ніхто й такого вислїду не надіяв ся. Зле тут се, що українські партії тягнуть ся в хвості російських і через те й аґітацію та гасла мають подібні. Тимчасом в Росії відносини зовсїм инші (там є ще на пр. община й соціялїзація землї там інакше представляєть ся, як у нас). Самостійники й есефи м. и. тому повинні піти в гору, що становлять тип партій, неподібних до російських.“

— „А про одну дуже важну політичну справу були-б ми зовсїм забули, хоч уже кілька разів підходили до неї. Який вам погляд на Німців, їх політичні цїли на Україні і т. д.?“

— „Наперед скажемо вам се, чого вам мабуть не сконфіскує польський цензор в Галичині. Отож Німцї після всякої правдоподібности не мають взагалї жадних „остаточних“ плянів що до України і її будучини. Вони просто вичікують розвитку відносин — тут і на західнім фронтї.

Тут зірвали ся застереженя що до того, чи Німцї мають „остаточні“ пляни в відношеню до України, чи ні. Залунали оклики:

— „Крим! Флот!“

— „Бесарабія!“

— „Переговори з Миколаєм Миколаєвичем!“

— „Розоружуване українських військ!“

— „Русифіковане урядів!“

— „Укази Айхгорна, видавані в мовах німецькій і російській — у столиці України...“

Инші відповідали: „Все те можуть бути непорозуміня, які згодом вияснять ся. Тут ходить о головне: чи Німцї хочуть додержати берестейський договір, чи ні.“

Дебату на сю тему при свободі преси, яку маємо під польською владою, труднійше переповісти. Менї взагалї так неприємно мати все при писаню польського цензора перед очима, що як мати-му синів і внуків, то перекажу їм, щоби ніколи не забували боротися проти польських цензорів. А тимчасом постараю ся як найскорше скінчити сї описи.

(Далї буде).

сще Синоду. Взагалі вибори влади для України можуть робити тільки українські підданї.

Виходячи з того, що Українська Держава визнає православну церкву на Україні державною і що зараз іде повний розділ всього між Україною і Росією, мирова делеґація, в яку мене призначено головою, ведучи переговори з Росією про мир і про розділ всього майна, значить і церковного, розглядатиме обрахунки і про церковне майно. Через те я прошу Всеукр. Церковний Собор поставити на свій розгляд і се питане в напрямку обраня членів для наших комісій і надання їм відповідної інструкції в справі церковній. Доручаю себе молитвам отців Українського Собору. Голова мирної делеґації Сергій Шелухин“.

Ухвалено, не торкаючи ся першої частини листа, вибрати із складу Собору делеґацію для комісії мирної конференції по одному представникови від епархії.

Після виборів, серед яких спротивлено ся виборови о. Ґленковського від київської епархії, прийшло на порядок дня убійство митрополита Володимира. Церковною владою воно має бути розслїджене.

9-та точка заяви 62, яка вимагає, щоби собор звернув увагу на нагінку за митрополитом Антонієм, викликала богато острих слів, особливо при читаню виїмків зі статї Мазюкевича в „Новій Радї“.

Проґрама слідуючого засїданя обіймає ч. 9 заяви, реферат мандатної комісії, обговорене декларації уряду й вибори слідчої комісії.

З міністерства загр. справ.

Управляючий міністерством заграничних справ Дорошенко прийняв італїйського конзуля Фішмана, военного аґента укр. держави в Румунії Середина і представників кримських торгово-промисловців.

Українським послом в Болгарії назначено бувшого міністра закордонних справ Шульґіна.

Постановою Ради міністрів, український Червоний Хрест переходить з військового міністерства в завідуване міністерства народн. здоровля.

О приєднане Кубанщини.

Ростов-Дон, 27. 6. Сюди прибула по дорозї у Київ делеґація людности кубанської области на чолї з відомим громадським діячем Чорноморя Левицьким. По словах делеґатів, кубанське правительство складає уповноважене до скликаня краєвих установчих зборів. В звязку з сим мають відбутись вибори кубанського військового отамана. Мета подорожі делеґації до Київа — почати переговори з укр. правительством про приєднане Кубанї до України.

Форма поминаня цивільної власти.

Митрополитом Антонієм встановлена форма поминаня цивільної власти на службах Божих у великій ектенії: „О боголюбивій Державі нашій Українській, о благовірнім гетьмані її Павлї і о всїй палатї і воїнстві їх, Господу помолимся“, на сугубій ектенії: „Єще молим ся о благолюбивій Державі нашій Українській, о благолюбивім гетьмані її Павлї,...“

Урожаї на полудни України.

В Харківщині урожаї не дуже вдоволяючі. В ахтирськім повітї упав град і перенищив засіви, в лебединськім пшениця озима і овес висше середного стану, жито, ячмінь середні, гречка гарна, буряки низше середного. З Гомяя оповіщають про довготревалу спеку і морозні ночі, які тревали аж до недавних дощів. Деякі поля зовсїм погибші. В Сумах ранні посіви на половині з 10 тисячів десятин плянтації, вдоволяючі — пізні — лихі. Друга половина правдоподібно пропала. В таґанрожськім повітї пшениця озима середня, яра лиха, жито також, ячмінь, овес та гречка доволї добрі. Весняні приморозки знищили садовину. Сподіють ся на случай, коли посуха не протягнеть ся, майже середного врожаю.

Розпучливі заходи.

В польських кругах є в ходї акція, яка має за цїль звязь з Чехами і полудневими Славянами, позак сею дорогою Поляки думають осягнути нїби більш предметовий осуд своїх задушевних мрій. Німецькі народовцї своєю непривітною поставою справили, що зносини між Поляками а Німцями є труднїйші.

Перед офензивою на заході.

Ціріх, 2 липня. Льондонський справоздавець часописи „Zür. Post“ пише, що на боєвім фронтї треває зглядний спокій. Хвилеве напружене положеня дасть ся порівнати з тим, яке йшло перед минулими великими німецькими наступами. Видно з сього, що Німцї є готові до нового удару, а в німецькім війську є переконане, що відворот в Італїї спричинить у них особливе напружене сил. Не знати ще, чи удар буде виконаний в напрямі Парижа чи Амєн і Арра, — чи може вибере собі дорогу до пристаний.

Живі рухи кінноти на цілім італїйськім фронтї.

Відень, 2-го липня. — Урядово оголошують:

Діяльність кінноти є на цілім італїйськім фронтї дуже оживлена; вона піднесла ся сьогодня ранком між Брентою а Пявою і над низшою Пявою до значної сили. Більші сутички піхоти вчера на протяг дня припинили ся.

Морський бій в північній Адрії.

Відень, 2-го липня (Урядово). — В ранних годинах дня 2-го липня ударив малий віддїл торпедовців в північній Адрії на міцно удержуючі ся сили ворожих торпедовців. Вивязав ся живий бій в огни на короткий простір, причім нашим одиницям пощастилось ушкодити великий ворожий торпедовець. Ворог перервав бій і спратав ся з обдуманою скорістю поза свою базу. Наші торпедовцї віднесли тільки дуже незначні шкоди і крім кількох легко поранених — ніяких инших втрат.

Інформації.

„Відродження“ з дня 30. червня містить стишок дуже характеристичний для теперішних настроїв в Київі:

Чули, — знову?
Чули, знову...
Про розмову?
Про розмову...
Допустили?
Допустили...
Говорили?
Говорили...
Предявили?
Предявили...
Що-ж то буде?
Щось та буде...
Неділима?
Ні, ділима...
Що-ж се значить?
Будем бачить...
Кажуть нїби?
Все з-за хлїба...
Се-ж не рація?
Ситуація...
Просто диво?
Швидко жнива...

Підслухав Грицько Жартливий.

НОВИНКИ.

— Ґраф Чернїн у Цїсаря. Цїсар приняв на послуханю ґрафа Чернїна, який вернув з відпочинку в Абації.

— Волоська церков і війна. Волоська церков у Львові всьо, що лиш було kriegsdiensttauglich, за виїмком одного дзвона „Кирила“ вислала вже на війну. Тепер від кількох днів трудять ся військові робітники над зриванем дахів з церковних будівель.

— На могилї Коцка. Білими й червоними квітками мережана могила Адама Коцка. Кругом молоде студенство — саме майже жіноче. Хоч природа рясним дощем розсипалась — все таки і в сїм році дня 1. липня зібрав ся тут малий гурток його другів. Епископ Боцян при співучасти оо. Яримовича і Василева відправив панахиду — співав студентський хор. Шкода, що хору питомцїв не було. Не могли вони прийти, бо іспити здавали — мимо сього, що кинено вперід клич — здержатись сего дня від слуханя викладів, а тим більше від іспитів.

Після панахиди промовив тов. Княжинський. Серед плюскоту дощу ніжною струною звенїв його голос. Спокійна, гарна промова, овіяна сумом, солодким бальсамом западала в душу, розбуджуючи у нїй новий запал до дальшої працї.

В імени товаришів пок. Адама промовив тов. Кирчів, що враз з ним в памятнім 1910 р. будував барикади на львівському університетї.

Дуже немило вразило те, що хоть у Львові пробуває значне число товаришів-військових, не вважали вони своїм обовязком віддати честь свому товаришеви! Із старшого громадянства явилось аж надто скромне число одиниць, між якими завважали ми проф. Студинського й доц. Свенціцкого.

— Епізод з маґістрацької господарки. Обжаловану о торговлю картами хлїбовими родину Антовіцерів, суд присяжних звільнив від вини і кари.

— Іменоване Дашкевич-Горбатського. Начальник гетьманського штабу Дашкевич-Горбатський іменований ґенеральним старостою при особі гетьмана.

— Поворот посла Мума. Київські дневники доносять, що німецький посол Мум вернув дня 28. червня з Берлїна в Київ і по приїздї відвідав гетьмана. Подорож Мума до Берлїна має велике полїтичне значінє і стоїть в звязи з перемінами, які на днях доконують ся в Київі — Начальник штабу пільного маршалка Айхгорна ґенерал Ґренер ще не вернув.

— Зелїзничі получення Київ-Відень і Одеса-Відень. Для переведеня корисного зелїзничого получення з Україною оголошено на днях слїдуючі курси для поїздів Київ-Відень: Київ відїзд год. 2·30 попол. Броди приїзд год. 7., відїзд 8·03 рано; Львів приїзд 12·50, відїзд 2·30 попол. Відень, Дворець північної зелїзниці (Нордбангоф) приїзд 7·48 рано (час їзди 41 г. 18 м.) Відень-Київ (через Броди): Відень, Дворець північної зелїзниці (Нордбангоф), відїзд 8·30 веч. Львів приїзд 2; відїзд 3·25 попол. Броди приїзд 7, відїзд 8 веч. Київ приїзд 10·25 перед пол. (час їзди 37 г. 5 м.) Одеса-Відень: Одеса відїзд 1·30 попол. Жмеринка приїзд 9·30, відїзд 10 веч. Підволочиска приїзд 2·05. відїзд 4·57 рано; Львів приїзд 12·50, відїзд 2·30 попол. Відень, Дворець північної зелїзниці (Нордбангоф), приїзд 7·48 рано (час їзди год. 42·18.). Відень-Одеса (через Підволочиська): Відень, Дворець північної зелїзниці (Нордбангоф), відїзд 8·39 веч. Львів приїзд 2·—, відїзд 3·25 попол.; Підволочиська приїзд 11·33, відїзд 1·30 по півночи; Жмеринка приїзд 7·30, відїзд 8·30 рано, Одеса приїзд год. 6·30 вечером (час їзди 46 годин).

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 4-го липня 1918.

Нинї: 4-го липня: гр.-кат.: Юліяна, римо-кат.: Яна Кал.

Завтра: 5-го липня: гр.-кат.: Евзевія, римо-кат.: Фільомени.

До послідних подій в Київі. Фотографічні знимки жовнярів із розоруженої Німцями „синьої дивізії“ можна набути в обох укр. книгарнях у Львові.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др А. Наґлєр

вернув до Бережан і веде дальше свою канцелярію адвокатську. 169

Мед. унів.

Др Анна Френкель

ординує для жіночих, положничих і діточих недуг від 9—12 і від 3—5 в Станиславові, ул. Казимирівська ч. 44 (ріг Баторого). 171 1—

Адвокат

пошукує рутинованого концилієнта. Адреса: „Підгіре“ в Адм. „Укр. Слова.

Адвокат і оборонець

- - Др Роман Перфецький - -

веде адвокацьку канцелярію

—— Львів, ул. Сикстуська ч. 43. б. ——

Др Стефан Брикович

—— відкрив адвокатську канцелярію ——

в Тернополи 15—30

Оператор Др Яків Зельцер

повернув і мешкає тепер ул. Фредри ч 7. Ординує від год. 8—10 і від 3—5. Телефон 298. ч. 100

Лікар

Др В. Янович

вернув і ординує в Станиславові дім п. Хованця коло почти. 137 7—15

ОГОЛОШЕНЯ.

Інтеліґентна панна

літ 22, кравчиня, має школу господарства, пристійна, маєток середний. Охотно вийде замуж за мущину до 35 літ ремісника або низшого урядника. — Слати до Адміністрації „Укр. Слова“ під Маруся. (187)

Заходом Філії Тов. Пед. в Дрогобичи відчиняє ся з днем 1-го липня 1918 в комнатах Народного Дому в Дрогобичи приготовляючий курс до ґімназії з укр. викладовою мовою. — Зголошеня на курс приймає, як також близших інформацій що до веденя курсу уділяє о. В. Кункевич в Дрогобичи. — П. Кондрат, голова. Осип Зятик, секретар. 183

ПОДЯКА.

За Божим допустом забрала нам неублагана смерть найдорозшого мужа, батька, тестя, діда, о. Теофіля Шухевича, пароха Молодятина. У сім важкім горю принесли нам велику пільгу слова розради й діла співчуття зичливих людий.

Тож сею дорогою складаєм щиру подяку Всч. о. Ніжинському з Печеніжина за відвідини, сповідь, св. Єлей та всяку зичливу вируку. Велике Спаси-Біг обоїм Вп. п. Стецевичам за стільки зичливости, розради, посвяти, велику підмогу в часї недуги, а надівсе в час похоронів.

Рівнож подяку складаєм Впр. Канцлерови, о. Бровкови, за ласкаві відвідини в часї недуги, щирі поради, участь в похоронах, як і розраду після похоронів.

Дякуєм щиро Впр. о. Деканови Рогужинському за труд, ласкавий провід похороном, як і надгробне слово. Дякуєм також латинському канонікови з Печеніжина, о. Пельцови, за ласкаву участь одної і другої днини в похороні та за щиру надгробну бесіду. — Щиру дяку складаєм Впр. о. Сов. Бобикевичеви, що перший злетів із словом розради, весь час не кидав нас та красноріччиво пращав невіджалуваного Покійника при виносї з хати, як і другої днини у церкві.

Сердечно дякуєм Всч. і Впр. Духовенству: о. сов. Монцїбовичеви, Лятишевському, Майковському, Даниловичеви, Романовському, Луговому, Кисїлевському, Ґоянюкови, Чорнобривому, Саноцькому, Самотулці, Левицькому за ласкавий труд, молитву й послідну прислугу.

Дякуєм Вп. п. ц. к. Старості з Печеніжина, що своєю приявою враз із достойною сопругою, звеличав похорони. — Дякуємо щиро люстраторам Молодятина, П. Якубовичам, що виявили стільки зичливої прислуги в часї недуги, як і при похороні, складаючи вінець на домовину Покійному. Такуж дяку складаєм управителеви місцевої школи п. Мальому, учительці п-ні Куницькій, як і всему учительству за ласкаву участь з хорошими вінками. Ось тут дякуємо щиренько і Тобі, шкільна Дітворо, що парами із гарними вінками дріботала, супровожаючи свого старенького катехиту на цвинтар. — Дякуємо гарно за участь в похоронах Вп. П. Шмериковським, Лятишевським, Вільмутам, п. Стшибовському, як і управителеви печеніжинського хору, що милозвучно співав в часї Літурґії, як і підчас похоронного походу. Дякуєм красно церковним Брацтвам із Молодятина і Марківки, як і всім чесним Парохіянам, що численною приявою, гарними вінками зі збіжа, ялини, дубини та пільних цвітів провели в послідне свого довголітного отця духовного до могили, даючи явно докази вдяки, любови і пошани.

Наконец дякуємо усім, що словом, письмом, чи ділом виявили співчуте, витираючи слези опечаленим.

Всїм Вам щире, вдовичо-сирітське Спаси-Біг!

Елеонора Шухевичева з дїтьми, зятями і внуками. 184

На головнім двірци

дня 1-го липня о 5 годині по полудни або згубив я, або скрадено мені портфель з готівкою і паперами, в першім случаю знахідникові 10 проц. від готівки і чеку почтового за знайдене; в другім случаю прошу о зворот чеку і решти. — О. Олександер Ґоцький, Двірці, п. Мости великі. 1—2 192

Від адм. „Укр. Слова“

Вп. предплатників просимо о надіслане залягаючої предплати. — — —

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові:	В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ піврокy	22·— „	28·—	В Німечині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.